

Πάνιον — Αριθμός Δεκατρία

Επιστρέφοντας στο Πάνιον

Jeff Pippenger

2026-02-17

Από την Καισάρεια Φιλίππου έως την Καισάρεια τη Θαλάσσια, με μία στάση καθ' οδόν στο Όρος της Μεταμορφώσεως· ο Πέτρος συμβολίζει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι φθάνουν στο ορόσημο της εορτής των Σαλπίγγων επί της γραμμής που έχει οικοδομηθεί επάνω στις δύο γραμμές των είκοσι δύο εδαφίων του Λευιτικού είκοσι τρία, σε συνάρτηση με την περίοδο της Πεντηκοστής στον καιρό του Χριστού. Το Λευιτικό είκοσι τρία, ο σταυρός, η Πεντηκοστή και ο Κορνήλιος που αποστέλλει να καλέσουν τον Πέτρο· όλα συνάπτονται μαζί, γραμμή επί γραμμή, με τον συμβολισμό της τρίτης, της έκτης και της ενάτης ώρας.

Ο Χριστός κατά την τρίτη, έκτη και ενάτη ώρα επάνω στον σταυρό, ο Πέτρος κατά την τρίτη και ενάτη ώρα κατά την Πεντηκοστή και ο Κορνήλιος κατά την ενάτη ώρα, ο Πέτρος κατά την έκτη ώρα στην Ιόπη και κατά την τρίτη ώρα στην Καισάρεια Φιλίππου, συνδέονται με το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε, διότι η Καισάρεια Φιλίππου είναι επίσης το Πάνιον.

Ο Πέτρος εκήρυττε το βιβλίο του Ιωήλ κατά την Πεντηκοστή, και όταν ο Πέτρος παρουσίασε το μήνυμά του προς την οικία του Κορνηλίου, το Άγιο Πνεύμα εξεχύθη επί τους εθνικούς, καθώς είχε εκχυθεί επί τους Ιουδαίους κατά την Πεντηκοστή. Η έκχυση του Αγίου Πνεύματος για τους Ιουδαίους και κατόπιν για τους εθνικούς προετύπωνε την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά τις έσχατες ημέρες. Η έκχυση κατά τις έσχατες ημέρες είναι διττή, αρχίζοντας με ένα ράντισμα στο 9/11, το οποίο τελικώς προοδεύει έως τη διακήρυξη της Κραυγής του Μεσονυκτίου, η οποία φθάνει έως τον νόμο της Κυριακής, και κατόπιν καθίσταται η δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου, όπου και όταν η ύστερη βροχή εκχέεται χωρίς μέτρο.

Χαίρετε, λοιπόν, υιοί Σιών, και ευφραίνεσθε εν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· διότι ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς τὴν πρότερον βροχὴν μετρίως, καὶ θέλει καταβιβάσει εἰς ὑμᾶς βροχὴν, τὴν πρότερον βροχὴν καὶ τὴν ὄψιμον βροχὴν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί. Καὶ αἱ ἄλωνες θέλουσι πλησθῆ σίτου, καὶ αἱ ληνοὶ θέλουσιν ὑπερεκχειλίσαι ἀπὸ οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ θέλω ἀποκαταστήσει εἰς ὑμᾶς τὰ ἔτη, τὰ ὅποια κατέφαγεν ἡ ἄκρις, ὁ βροῦχος, καὶ ἡ κάμψη, καὶ ἡ ἐρυσίβη, τὸ μέγα μου στράτευμα, τὸ ὅποιν ἀπέστειλα ἐναντίον σας. *Ιωήλ 2:23–25.*

Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει εκείνους που συμμετέχουν στην ιστορία του πρώτου μετρίου ραντισμού από την 9/11 έως τον νόμο της Κυριακής, καθώς και της όψιμης βροχής, η οποία αποκαθιστά τα «έτη» που αντιπροσωπεύουν τις τέσσερις γενεές της κλιμακούμενης αποστασίας του Λαοδικειακού Αντβεντισμού της Εβδόμης Ημέρας, τα οποία είχαν καταστραφεί. Στον ναό, κατά την ενάτη ώρα, ο Πέτρος παρουσίασε την αποκατάσταση των ετών του βιβλίου του Ιωήλ.

Μετανοήσατε, λοιπόν, και επιστρέψατε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, ώστε να έλθουν καιροί αναψυχής από την παρουσία του Κυρίου· και να αποστείλει τον Ιησού Χριστό, ο

οποίος προκηρύχθηκε προηγουμένως προς εσάς· τον οποίο πρέπει να δεχθεί ο ουρανός μέχρι τους καιρούς της αποκατάστασης των πάντων, για τους οποίους μίλησε ο Θεός διά στόματος όλων των αγίων προφητών αυτού απ' αιώνος. Διότι ο Μωυσής πράγματι είπε προς τους πατέρες: Προφήτην από τους αδελφούς σας, όμοιο με εμένα, θα αναστήσει σε σας Κύριος ο Θεός σας· αυτόν θα ακούσετε κατά πάντα, όσα αν σας πει. Και θα συμβεί ότι κάθε ψυχή, η οποία δεν θα ακούσει εκείνον τον προφήτη, θα εξολοθρευθεί εκ μέσου του λαού. Και μάλιστα, όλοι οι προφήτες από τον Σαμουήλ και τους εξής, όσοι μίλησαν, προανήγγειλαν επίσης αυτές τις ημέρες. Πράξεις 3:19–24.

Η εξάλειψη των αμαρτιών είναι το τελικό έργο του Χριστού κατά την ανακριτική κρίση, και η εξάλειψη αρχίζει από τον οίκο του Θεού.

Διότι ήλθεν ο καιρός να αρχίσει η κρίσις από τον οίκον του Θεού· και εάν αρχίσει πρώτον από εμάς, ποίον θέλει είσθαι το τέλος εκείνων οι οποίοι δεν υπακούουν εις το ευαγγέλιον του Θεού; Και εάν ο δίκαιος μόλις σώζεται, ο ασεβής και ο αμαρτωλός πού θέλουσι φανή; Όθεν, όσοι πάσχουν κατά το θέλημα του Θεού, ας εμπιστευώνται εις Αυτόν τας ψυχάς αυτών εν αγαθοποιΐα, ως εις πιστόν Κτίστην. 1 Πέτρου 4:17–19.

Ο Πέτρος κατάλαβε κατά την Πεντηκοστή, καθώς και στο σπίτι του Κορνηλίου στην παραθαλάσσια Καισάρεια, ότι το βιβλίο του Ιωήλ εκπληρωνόταν. Η Πεντηκοστή αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής, όταν η κρίση ολοκληρώνεται για τον οίκο του Θεού και έπειτα μεταβαίνει στους Εθνικούς. Το μήνυμά του κατά τον νόμο της Κυριακής είναι το ίδιο μήνυμα που διακηρύχθηκε κατά την έλευση της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Η άλφα διακήρυξη είναι η αρχή της προφητικής περιόδου που καταλήγει με την ωμέγα διακήρυξη. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει εκείνους που διακηρύττουν το μήνυμα, και το μήνυμα αρχίζει με την ενδυνάμωσή του, η οποία επισημαίνεται από το λύσιμο του όνου του Ισλάμ. Ο όνος λύνεται για να σημάνει την αρχή της Κραυγής του Μεσονυκτίου, και λύνεται πάλι κατά τον νόμο της Κυριακής, που είναι η ολοκλήρωση της Κραυγής του Μεσονυκτίου.

Ο Πέτρος, λοιπόν, αντιπροσωπεύει επίσης εκείνους που έκαναν την πρόβλεψη περί του πλήγματος του Ισλάμ κατά των Ηνωμένων Πολιτειών. Το μήνυμα του Πέτρου κατά την Κραυγή του Μεσονυκτίου αποτελεί διόρθωση του μηνύματος που σημάδεψε την πρώτη απογοήτευση και την έναρξη του χρόνου της καθυστέρησης. Ο Πέτρος, επομένως, αντιπροσωπεύει εκείνους που διακηρύττουν το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, οι οποίοι έχουν περάσει την πρώτη θεμελιώδη δοκιμασία που έφθασε το 2024 και ολοκληρώθηκε στις 8 Μαΐου 2025 με την εκλογή του πρώτου Αμερικανού πάπα, σε εκπλήρωση του εδαφίου δεκατέσσερα του Δανιήλ ένδεκα.

Η περίοδος από τη εορτή των Σαλπίνγων έως την Πεντηκοστή είναι η τρίτη και λυδία λίθος δοκιμή της Πεντηκοστιανής περιόδου, όπως παριστάνεται στο Λευιτικόν είκοσι τρία. Μία αρχή των τριών αγγέλων, την οποία προσδιόρισε η Αδελφή White, είναι επίσης απλώς βασικά μαθηματικά. Προσδιορίζει ότι δεν μπορείς να έχεις ένα τρίτο μήνυμα χωρίς ένα πρώτο και δεύτερο. Εφόσον ο Πέτρος κηρύττει το βιβλίο του Ιωήλ κατά την Πεντηκοστιανή κυριακάτικη νομοθεσία, τότε διδάσκει επίσης τον Ιωήλ κατά την έναρξη της διακήρυξης του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, η οποία είναι η λυδία λίθος και η τρίτη δοκιμή της Πεντηκοστιανής περιόδου. Ο Πέτρος, επομένως, αντιπροσωπεύει τους πιστούς κατά τη διάρκεια της τριπλής διαδικασίας

δοκιμασίας που άρχισε όταν η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού αποσφραγίσθηκε, αρχίζοντας στις 31 Δεκεμβρίου 2023. Εάν ο Πέτρος είναι παρών στο τρίτο βήμα, πρέπει να έχει διαβεί τα δύο προηγούμενα βήματα, διότι δεν μπορείς να έχεις τρίτο χωρίς πρώτο και δεύτερο.

Η περίοδος της σφράγισης των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε στις 11/9 και εγκαινίασε μια τριπλή διαδικασία δοκιμασίας, η οποία παριστάνεται από το σάλπισμα της 11/9 για επιστροφή στα θεμέλια· κατόπιν έφθασε η δοκιμασία της πρώτης απογοήτευσης της 18ης Ιουλίου 2020. Η τρίτη δοκιμασία αυτής της ιστορίας είναι ο νόμος της Κυριακής. Μια προφητική έρημος άρχισε στις 18 Ιουλίου 2020, και μέσα σε εκείνη την περίοδο της ερήμου, τον Ιούλιο του 2023 άρχισε να βοά μια «φωνή», και έπειτα, στις 31 Δεκεμβρίου 2023, είκοσι δύο έτη μετά την 11/9, άρχισε η αποσφράγιση της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού. Το διάστημα από το 2023 έως τον νόμο της Κυριακής (όταν εκπληρώνεται πλήρως η εκπλήρωση των 2.300 ημερών) προσδιορίζει την περίοδο από το 2023 έως τον νόμο της Κυριακής ως αρχόμενη με «23» και λήγουσα με «23», διότι η κλειστή θύρα της 22ας Οκτωβρίου 1844 αποτελεί τύπο της κλειστής θύρας κατά τον νόμο της Κυριακής. Η προφητεία των 2.300 ετών παριστάνεται από το «23» στο 2.300.

Το 1844 υπήρξε το τέλος της ιστορίας του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Η ιστορία άρχισε με την άφιξη του πρώτου αγγέλου το 1798 και έληξε σαράντα έξι έτη αργότερα, το 1844. Αυτά τα σαράντα έξι έτη αντιπροσωπεύουν τον μιλλεριτικό ναό, στον οποίο ο Χριστός εισήλθε αιφνιδώς το 1844. Ο ανθρώπινος ναός είναι σχεδιασμένος επάνω σε «23» χρωμοσώματα τόσο για τον άνδρα όσο και για τη γυναίκα, επισημαίνοντας έτσι το «23» ως σύμβολο του έργου το οποίο ο Χριστός άρχισε το 1844. Το έργο εκείνο ήταν να ενώσει τη θεότητά Του με την ανθρωπότητά μας. Ο Ιησούς χρησιμοποιεί τον φυσικό κόσμο για να απεικονίσει τον πνευματικό, και το έργο που άρχισε το 1844, κατά την ολοκλήρωση των 2.300 ετών, παριστάνεται με την ένωση των «23» ανδρικών χρωμοσωμάτων με τα «23» γυναικεία χρωμοσώματα. Όταν ένας άνδρας νυμφεύεται μία γυναίκα, γίνονται μία σάρκα, και ο γάμος είναι εκείνο που ο Χριστός άρχισε το 1844. Η κλειστή θύρα του 1844 αντιστοιχεί προς την κλειστή θύρα του νόμου της Κυριακής, και το σύμβολο αυτής της κλειστής θύρας είναι το «23».

Από τις 31 Δεκεμβρίου 2023 έως το «23» του νόμου της Κυριακής προσδιορίζεται μία περίοδος που αρχίζει με ένα άλφα «23» και τελειώνει με ένα ωμέγα «23». Αντιπροσωπεύει επίσης την περίοδο του ναού των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτή ακριβώς η ίδια ιστορία είναι ένα φράκταλ από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής. Το 1844 παριστάνεται από τον αριθμό «23» και προσδιορίζει την αρχή της διερευνητικής κρίσεως των νεκρών. Η 11η Σεπτεμβρίου προσδιορίζει την αρχή της διερευνητικής κρίσεως των ζώντων, και επομένως η 11η Σεπτεμβρίου φέρει επίσης τον αριθμό «23». Η περίοδος από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής είναι μία περίοδος με άλφα «23» και ωμέγα «23». Το 2023 έως τον νόμο της Κυριακής είναι ένα φράκταλ της περιόδου από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, και είναι εκεί όπου ανεγείρεται ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο Μιλλεριτικός ναός ήταν μία περίοδος σαράντα έξι ετών, αλλά στις έσχατες ημέρες ο χρόνος δεν υπάρχει πλέον· και τα σαράντα έξι χρόνια των Μιλλεριτών στην αρχή του Αντβεντισμού προτυπώνουν την ίδια περίοδο στο τέλος του Αντβεντισμού, και εκείνη η περίοδος αρχίζει και τελειώνει με το «23», παράγοντας τον Μιλλεριτικό αριθμό σαράντα έξι.

Και οι τρεις αυτές ιστορίες αντιπροσωπεύουν μια δοκιμαστική διαδικασία τριών σταδίων (οι Μιλλερίτες, η 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής και το 2023 έως τον νόμο της Κυριακής). Η ιστορία άρχισε με το σάλπισμα του Μιχαήλ, ο οποίος ανέστησε τον Μωυσή και τον Ηλία στις 31 Δεκεμβρίου 2023, και όταν ο Μιχαήλ, ο οποίος είναι ο Χριστός, ανασταίνει, το πράττει με ήχο σάλπιγγας.

Διότι αυτός ο Κύριος θέλει καταβή από του ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού· και οι νεκροί εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον. 1 Θεσσαλονικείς 4:19.

Ο Μιχαήλ είναι ο αρχάγγελος, και είναι η φωνή του, σε συνδυασμό με τη σάλπιγγα του Θεού, που ανασταίνει, και η επιστολή του Ιούδα μας πληροφορεί ότι ο Μιχαήλ ανέστησε τον Μωυσή.

Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, όταν αντιλεγόμενος προς τον διάβολον διεφιλονείκει περί του σώματος του Μωυσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρει κατ' αυτού βλάσφημον κατηγορίαν, αλλ' είπε, Ο Κύριος να σε επιτιμήσει. Ιούδα 1:9.

Ο Χριστός, ως Μιχαήλ ο αρχάγγελος, αποσφράγισε την Αποκάλυψη του Εαυτού Του στις 31 Δεκεμβρίου 2023, όταν τότε ανέστησε τον Μωυσή και τον Ηλία, τους δύο μάρτυρες που εφονεύθησαν στις 18 Ιουλίου 2020. Έπειτα ήλθε η άλφα εξωτερική δοκιμασία του θεμελίου. Ο άγγελος που κατήλθε κατά την 9/11 εσάλπισε τη σάλπιγγα του Ιερεμία καθώς εκάλεσε τους πιστούς πίσω στα Μιλλεριτικά θεμέλια, και παραλλήλως προς αυτό, η σάλπιγγα του Μιχαήλ εισήγαγε τη δοκιμασία των θεμελίων. Η δοκιμασία παριστάνεται στο Δανιήλ 11:14, όπου «οι λησταί του λαού σου» εγκαθιδρύουν το εξωτερικό όραμα. Οι Μιλλερίτες αναγνώρισαν ότι ήταν η Ρώμη εκείνη που εκπλήρωσε το εδάφιο και εγκαθίδρυσε το όραμα.

Από τις 8 Μαΐου 2025 άρχισε η ανέγερση του ναού επάνω στον ακρογωνιαίο και θεμέλιο λίθο. Τριάντα χρόνια μετά το 1996—όταν το μήνυμα που αποσφραγίστηκε το 1989 εδραιώθηκε επισήμως—άρχισε η διαδικασία της επίσημης εδραίωσης του μηνύματος που αποσφραγίστηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2023.

Η επίσημη διατύπωση του μηνύματος του 1989, το 1996, έλαβε χώρα διακόσια είκοσι έτη αφού το ιστορικό του θέμα εμφανίστηκε το 1776. Η αποσφράγιση του 2023 ακολούθησε είκοσι δύο έτη μετά την επιβεβαίωση της επίσημης διατύπωσης του 1996, στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, μέσω της προφητικής εκδήλωσης του Ισλάμ.

Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει τους αγγελιοφόρους αυτής της ιερής ιστορίας, οι οποίοι περνούν τόσο τη δοκιμασία του θεμελίου όσο και τη δοκιμασία του ναού. Η δοκιμασία του ναού περιλαμβάνει τη διόρθωση του αποτυχημένου μηνύματος της 18ης Ιουλίου 2020. Τριάντα έτη μετά την επισημοποίηση του μηνύματος του 1989, το 1996, η δοκιμασία του ναού περιλαμβάνει το έργο της διόρθωσης και κατόπιν της εκ νέου διακήρυξης του μηνύματος περί ισλαμικού πλήγματος εναντίον του Νάσβιλ, στο Τενεσί. Η επισημοποίηση του μηνύματος του 1989 αντιπροσωπεύθηκε από την έκδοση του περιοδικού με τίτλο The Time of the End το 1996. Το περιοδικό κάλυπτε τους τελευταίους έξι στίχους του Δανιήλ ένδεκα και προσδιόριζε τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά θεία πρόνοια, μια ανενεργή διακονία, η οποία είχε ήδη ονομαστεί Future for

America χρόνια νωρίτερα, παραχωρήθηκε στη διακονία μας από τους προηγούμενους διευθυντές της διακονίας, οι οποίοι δεν είχαν φως επάνω στο μήνυμα του 1989.

Το 1996, η διακονία μας έγινε Future for America, και εκδόθηκε η δημοσίευση η οποία εξέθεσε το μήνυμα που προσδιόριζε το μέλλον της Αμερικής όπως αυτό αντιπροσωπεύεται στα τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ ένδεκα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν αρχίσει την προφητική τους άνοδο το 1776, και «22» έτη αργότερα, στον καιρό του τέλους το 1798, οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν τον ρόλο τους ως η έκτη βασιλεία της προφητείας της Βίβλου, «220» έτη μετά το 1776. Το 1996, το μήνυμα των Ηνωμένων Πολιτειών στην προφητεία επισημοποιήθηκε. Τα «220» έτη από το 1776, και τα «22» έτη από εκείνο το σημείο έως το 1798, συνδέονται με τον William Miller, ο οποίος παρουσίασε την πρώτη δημόσια ομιλία του το 1831, «220» έτη μετά τη δημοσίευση της Βίβλου King James. Η αρχή και το τέλος του Αντβεντισμού τονίζουν την επισημοποίηση του μηνύματος που αποσφραγίζεται στον καιρό του τέλους.

Τριάντα έτη μετά το 1996, το 2026, η δοκιμασία του ναού περιλαμβάνει το έργο της διόρθωσης του μηνύματος της 18ης Ιουλίου 2020. Έτσι, το άλφα μήνυμα του 1989, το μήνυμα για την τελική γενεά που επισημοποιήθηκε το 1996, εγκαινίασε μια περίοδο τριάντα ετών η οποία κατέληξε στη δοκιμασία τού να διορθωθεί και να επισημοποιηθεί ένα μήνυμα. Αυτά τα τριάντα έτη είναι σύμβολο της ιερωσύνης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι θα επισημοποιήσουν το μήνυμα της Μεσονυκτίου Κραυγής. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει εκείνους που επιτελούν αυτό το έργο κατά την περίοδο της δεύτερης δοκιμασίας του ναού, της ωμέγα.

Η αδελφή White μάς πληροφορεί ότι ο Θεός επιτρέπει να παρεισδύει πλάνη ανάμεσα στον λαό Του, με σκοπό να τους οδηγήσει σε μελέτη.

«Ο Θεός θα αφυπνίσει τον λαό Του· αν αποτύχουν άλλα μέσα, θα εισέλθουν ανάμεσά τους αιρέσεις, οι οποίες θα τους κοσκινίσουν, χωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι. Ο Κύριος καλεί όλους όσους πιστεύουν στον λόγο Του να ξυπνήσουν από τον ύπνο. Πολύτιμο φως έχει έλθει, κατάλληλο για τον παρόντα καιρό. Είναι βιβλική αλήθεια, που δείχνει τους κινδύνους οι οποίοι βρίσκονται ακριβώς ενώπιόν μας. Το φως αυτό θα πρέπει να μας οδηγήσει σε επιμελή μελέτη των Γραφών και σε εξαιρετικά αυστηρή εξέταση των θέσεων τις οποίες τηρούμε.»

Η δήλωση αυτή αποτελεί μέρος ενός αποσπάσματος που θα κλείσει το παρόν άρθρο στο σύνολό του. Στα άρθρα και στις διασκέψεις μας μέσω Zoom κατά το Σάββατο, συνέχεια ορισμένα σύμβολα κατά την εξέτασή μας του Δανιήλ 11:10–15, και, μολονότι προβήκαμε στις αναγκαίες διορθώσεις, αποσπασθήκα από την επιδίωξη μιας κατακλείδας της σειράς των άρθρων περί του Πανίου — της μάχης που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής. Τώρα είναι καιρός να επιστρέψουμε στο Πάνιο, και, όταν το πράξουμε, θα έχουμε την πρόσθετη γραμμή αποδείξεων που αντιπροσωπεύεται από τον Πέτρο στην Καισάρεια του Φιλίππου, η οποία είναι το Πάνιο.

Θα επιστρέψουμε τώρα στις εξετάσεις μας των εδαφίων δέκα έως δεκάξι του Δανιήλ ένδεκα, τα οποία απεικονίζουν την κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα. Σταματήσαμε τον Σεπτέμβριο, οπότε έχουν περάσει περίπου πέντε μήνες.

«Ο Πέτρος προτρέπει τους αδελφούς του να “αυξάνησθε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού”. Κάθε φορά που ο λαός του Θεού αυξάνει στη χάρι, θα αποκτά διαρκώς σαφέστερη κατανόηση του λόγου Του. Θα διακρίνει νέο φως και κάλλος στις ιερές αλήθειές του. Αυτό υπήρξε αληθινό στην ιστορία της εκκλησίας σε όλες τις εποχές, και έτσι θα εξακολουθήσει έως το τέλος. Αλλά καθώς η αληθινή πνευματική ζωή παρακαμάζει, υπήρξε πάντοτε η τάση να παύει η πρόοδος στη γνώση της αλήθειας. Οι άνθρωποι επαναπαύονται ικανοποιημένοι στο φως που έχουν ήδη λάβει από τον λόγο του Θεού και αποθαρρύνουν κάθε περαιτέρω έρευνα των Γραφών. Γίνονται συντηρητικοί και επιδιώκουν να αποφεύγουν τη συζήτηση.»

Το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία διαμάχη ή αναταραχή ανάμεσα στον λαό του Θεού δεν πρέπει να θεωρείται τελεσίδικη απόδειξη ότι κρατούν σταθερά την υγιή διδασκαλία. Υπάρχει λόγος να φοβούμαστε μήπως δεν διακρίνουν με σαφήνεια μεταξύ αλήθειας και πλάνης. Όταν, με την εξέταση των Γραφών, δεν εγείρονται νέα ζητήματα, όταν δεν προκύπτει διαφορά γνώμης που θα ωθήσει τους ανθρώπους να ερευνήσουν οι ίδιοι τη Βίβλο, ώστε να βεβαιωθούν ότι κατέχουν την αλήθεια, τότε θα υπάρχουν πολλοί τώρα, όπως και στους αρχαίους χρόνους, που θα προσκολλώνται στην παράδοση και θα λατρεύουν εκείνο που δεν γνωρίζουν.

Μου εδείχθη ότι πολλοί οι οποίοι ομολογούν πως έχουν γνώση της παρούσης αληθείας δεν γνωρίζουν τι πιστεύουν. Δεν κατανοούν τα αποδεικτικά στοιχεία της πίστεώς τους. Δεν έχουν ορθή εκτίμηση του έργου για τον παρόντα καιρό. Όταν έλθει ο καιρός της δοκιμασίας, υπάρχουν άνδρες που τώρα κηρύττουν σε άλλους, οι οποίοι, εξετάζοντας τις θέσεις που κατέχουν, θα διαπιστώσουν ότι υπάρχουν πολλά πράγματα για τα οποία δεν μπορούν να δώσουν καμία ικανοποιητική εξήγηση. Μέχρις ότου δοκιμασθούν κατ’ αυτόν τον τρόπο, δεν εγνωρίζαν τη μεγάλη τους άγνοια. Και υπάρχουν πολλοί στην εκκλησία που θεωρούν δεδομένο ότι κατανοούν ό,τι πιστεύουν· αλλά, έως ότου ανακύψει αντιλογία, δεν γνωρίζουν τη δική τους αδυναμία. Όταν χωρισθούν από εκείνους που έχουν την ίδια πίστη και εξαναγκασθούν να σταθούν μεμονωμένοι και μόνοι για να εξηγήσουν την πίστη τους, θα εκπλαγούν βλέποντας πόσο συγκεχυμένες είναι οι ιδέες τους περί εκείνου το οποίο είχαν δεχθεί ως αλήθεια. Βέβαιο είναι ότι υπήρξε μεταξύ μας απομάκρυνση από τον ζώντα Θεό και στροφή προς ανθρώπους, με το να τίθεται το ανθρώπινο στη θέση της θείας σοφίας.

«Ο Θεός θα αφυπνίσει τον λαό Του· εάν αποτύχουν άλλα μέσα, αιρέσεις θα εισέλθουν ανάμεσά τους, οι οποίες θα τους κοσκινίσουν, διαχωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι. Ο Κύριος καλεί όλους όσους πιστεύουν τον λόγο Του να εξέλθουν από τον ύπνο. Πολύτιμο φως έχει έλθει, κατάλληλο για τον καιρό αυτόν. Είναι βιβλική αλήθεια, η οποία δείχνει τους κινδύνους που βρίσκονται ακριβώς επάνω μας. Αυτό το φως θα πρέπει να μας οδηγήσει σε επιμελή μελέτη των Γραφών και σε μία εξαιρετικά αυστηρή εξέταση των θέσεων που διατηρούμε. Ο Θεός θα ήθελε όλες οι όψεις και οι θέσεις της αλήθειας να ερευνηθούν πλήρως και επίμονα, με προσευχή και νηστεία. Οι πιστοί δεν πρέπει να αναπαύονται σε υποθέσεις και ασαφώς καθορισμένες ιδέες περί του τι συνιστά την αλήθεια. Η πίστη τους πρέπει να είναι στερεά θεμελιωμένη επάνω στον λόγο του Θεού, ώστε, όταν έλθει ο καιρός της δοκιμασίας και οδηγηθούν ενώπιον συμβουλίων για να απολογηθούν για την πίστη τους, να είναι σε θέση να δώσουν λόγο για την ελπίδα που είναι μέσα τους, με πραότητα και φόβο.

«Ανακινείτε, ανακινείτε, ανακινείτε. Τα θέματα τα οποία παρουσιάζουμε στον κόσμο πρέπει να αποτελούν για εμάς ζώσα πραγματικότητα. Είναι σημαντικό, όταν υπερασπιζόμαστε τις δοξασίες τις οποίες θεωρούμε θεμελιώδη άρθρα της πίστεως, να μη επιτρέπουμε ποτέ στον εαυτό μας να χρησιμοποιεί επιχειρήματα που δεν είναι απολύτως ορθά. Αυτά μπορεί να επαρκούν για να κατασιγάσουν έναν αντιλέγοντα, αλλά δεν τιμούν την αλήθεια. Πρέπει να παρουσιάζουμε υγιή επιχειρήματα, τα οποία όχι μόνο θα αποστομώνουν τους αντιπάλους μας, αλλά και θα αντέχουν στην πλέον στενή και εξονυχιστική εξέταση. Μεταξύ εκείνων που έχουν εκπαιδεύσει τον εαυτό τους ως συζητητές υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να μη μεταχειρίζονται τον λόγο του Θεού με αμεροληψία. Όταν αντιμετωπίζουμε έναν αντίπαλο, πρέπει να είναι ειλικρινής μας προσπάθεια να παρουσιάζουμε τα θέματα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αφυπνίζεται πεποιθήση στη διάνοιά του, αντί να επιδιώκουμε απλώς να ενισχύσουμε την αυτοπεποίθηση του πιστού.»

«Όποια κι αν είναι η πνευματική πρόοδος του ανθρώπου, ας μη νομίσει ούτε προς στιγμήν ότι δεν υπάρχει ανάγκη επιμελούς και συνεχούς έρευνας των Γραφών για μεγαλύτερο φως. Ως λαός καλούμαστε ατομικά να είμαστε σπουδαστές της προφητείας. Πρέπει να αγρυπνούμε με earnestness, ώστε να διακρίνουμε κάθε ακτίνα φωτός που ο Θεός θα μας παρουσιάσει. Οφείλουμε να συλλαμβάνουμε τις πρώτες αχτίδες της αλήθειας· και, μέσω μελετής που συνοδεύεται από προσευχή, μπορεί να αποκτηθεί καθαρότερο φως, το οποίο μπορεί να τεθεί ενώπιον άλλων.»

«Όταν ο λαός του Θεού ευρίσκεται σε άνεση και είναι ικανοποιημένος με τη παρούσα διαφώτισή του, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι Εκείνος δεν θα τον ευνοήσει. Είναι θέλημα Του να προχωρεί αδιάκοπα, ώστε να λαμβάνει το αυξανόμενο και ολοένα αυξανόμενο φως που λάμπει γι' αυτόν. Η παρούσα στάση της εκκλησίας δεν είναι αρεστή στον Θεό. Έχει εισχωρήσει μια αυτοπεποίθηση που τους έχει οδηγήσει να μη νιώθουν καμιά ανάγκη για περισσότερη αλήθεια και μεγαλύτερο φως. Ζούμε σε καιρό κατά τον οποίο ο Σατανάς εργάζεται εκ δεξιών και εξ ευωνύμων, εμπρός και πίσω μας· κι όμως, ως λαός, κοιμόμαστε. Ο Θεός θέλει να ακουστεί μια φωνή που να αφυπνίζει τον λαό Του σε δράση. ||

«Αντί να ανοίγουν την ψυχή για να δεχθεί ακτίνες φωτός από τον ουρανό, μερικοί εργάζονται προς την αντίθετη κατεύθυνση. Τόσο μέσω του Τύπου όσο και από τον άμβωνα έχουν παρουσιαστεί απόψεις σχετικά με τη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής, οι οποίες δεν έχουν την έγκριση του Πνεύματος ούτε του λόγου του Θεού. Βέβαιο είναι ότι κανένας άνθρωπος ή ομάδα ανθρώπων δεν θα έπρεπε να αναλαμβάνει να προβάλλει θεωρίες πάνω σε ζήτημα τόσο μεγάλης σπουδαιότητας, χωρίς ένα σαφές “Ούτω λέγει ο Κύριος” για να τους στηρίξει. Και όταν άνθρωποι, περιστοιχισμένοι από ανθρώπινες αδυναμίες, επηρεαζόμενοι σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό από τις περιστάσεις που τους περιβάλλουν, και έχοντας κληρονομικές και καλλιεργημένες τάσεις που πολύ απέχουν από το να τους καθιστούν σοφούς ή ουρανόφρονες, επιχειρούν να εγκαλέσουν τον λόγο του Θεού και να αποφανθούν τι είναι θείο και τι είναι ανθρώπινο, εργάζονται χωρίς τη συμβουλή του Θεού. Ο Κύριος δεν θα ευοδώσει ένα τέτοιο έργο. Το αποτέλεσμα θα είναι ολέθριο, τόσο για εκείνον που ασχολείται με αυτό όσο και για εκείνους που το αποδέχονται ως έργο προερχόμενο από τον Θεό. Σκεπτικισμός έχει εγερθεί σε πολλές διάνοιες εξαιτίας των θεωριών που παρουσιάστηκαν σχετικά με τη φύση της θεοπνευστίας. Πεπερασμένα όντα, με τις στενές και βραχύβλεπτες αντιλήψεις τους,

αισθάνονται τους εαυτούς τους ικανούς να επικρίνουν τις Γραφές, λέγοντας: “Αυτό το χωρίο είναι αναγκαίο, ενώ εκείνο το χωρίο δεν είναι αναγκαίο και δεν είναι θεόπνευστο.”»

«Ο Χριστός δεν έδωσε καμία τέτοια οδηγία σε σχέση με τις Γραφές της Παλαιάς Διαθήκης, το μόνο μέρος της Βίβλου που κατείχε ο λαός της εποχής Του. Οι διδασκαλίες Του είχαν σκοπό να κατευθύνουν τη σκέψη τους προς την Παλαιά Διαθήκη και να φέρουν σε καθαρότερο φως τα μεγάλα θέματα που παρουσιάζονταν εκεί. Επί αιώνες ο λαός του Ισραήλ είχε απομακρυνθεί από τον Θεό, και είχε χάσει από τα μάτια του πολύτιμες αλήθειες που Εκείνος τού είχε εμπιστευθεί. Οι αλήθειες αυτές είχαν καλυφθεί από δεισιδαιμονικές μορφές και τελετές, οι οποίες έκρυβαν την αληθινή τους σημασία. Ο Χριστός ήλθε για να απομακρύνει τα συντρίμματα που είχαν θαμπώσει τη λάμψη τους. Τις τοποθέτησε, ως πολύτιμους λίθους, σε νέο πλαίσιο. Έδειξε ότι, πολύ απέχοντας από το να περιφρονεί την επανάληψη παλαιών, γνώριμων αληθειών, ήλθε για να τις καταστήσει φανερές με την αληθινή τους δύναμη και ωραιότητα, τη δόξα των οποίων οι άνθρωποι της εποχής Του δεν είχαν ποτέ διακρίνει. Ως ο ίδιος ο Συντάκτης αυτών των αποκεκαλυμμένων αληθειών, μπορούσε να ανοίξει στον λαό το αληθινό τους νόημα, ελευθερώνοντάς τον από τις παρερμηνείες και τις ψευδείς θεωρίες που είχαν υιοθετήσει οι ηγέτες για να εξυπηρετήσουν τη δική τους ακαθιέρωτη κατάσταση, την ένδειά τους σε πνευματικότητα και την έλλειψη αγάπης προς τον Θεό. Παρέμερισε εκείνο που είχε στερήσει από αυτές τις αλήθειες τη ζωή και τη ζωτική τους δύναμη, και τις επέστρεψε στον κόσμο με όλη την πρωταρχική τους φρεσκάδα και ισχύ.»

«Εάν έχουμε το Πνεύμα του Χριστού και είμαστε συνεργοί μαζί Του, είναι δικό μας καθήκον να προωθήσουμε το έργο το οποίο Εκείνος ήλθε να επιτελέσει. Οι αλήθειες της Βίβλου έχουν και πάλι επισκιασθεί από τη συνήθεια, την παράδοση και την ψευδή διδασκαλία. Οι εσφαλμένες διδασκαλίες της δημοφιλούς θεολογίας έχουν καταστήσει χιλιάδες επί χιλιάδων σκεπτικιστές και άπιστους. Υπάρχουν πλάνες και ασυνέπειες, τις οποίες πολλοί καταγγέλλουν ως διδασκαλία της Βίβλου, ενώ στην πραγματικότητα είναι ψευδείς ερμηνείες της Γραφής, που υιοθετήθηκαν κατά τους αιώνες του παπικού σκότους. Πλήθη έχουν οδηγηθεί στο να τρέφουν μια εσφαλμένη αντίληψη περί του Θεού, όπως και οι Ιουδαίοι, παραπλανημένοι από τα σφάλματα και τις παραδόσεις της εποχής τους, είχαν μια ψευδή αντίληψη περί του Χριστού. «Εάν το είχαν γνωρίσει, δεν θα είχαν σταυρώσει τον Κύριο της δόξης». Δικό μας έργο είναι να αποκαλύψουμε στον κόσμο τον αληθινό χαρακτήρα του Θεού. Αντί να επικρίνουμε τη Βίβλο, ας επιζητήσουμε, με διδασκαλία και παράδειγμα, να παρουσιάσουμε στον κόσμο τις ιερές, ζωοποιούς αλήθειές της, ώστε να «εξαγγείλουμε τας αρετάς Εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν Αυτού φως.»»

«Τα κακά που έχουν βαθμιαία παρεισφρήσει ανάμεσά μας έχουν ανεπαίσθητα απομακρύνει άτομα και εκκλησίες από την ευλάβεια προς τον Θεό και έχουν αποκλείσει τη δύναμη που Εκείνος επιθυμεί να τους δώσει.»

«Αδελφοί μου, ας σταθεί ο λόγος του Θεού ακριβώς όπως είναι. Ας μη διανοηθεί η ανθρώπινη σοφία να μειώσει τη δύναμη έστω και μίας δηλώσεως των Γραφών. Η επίσημη καταγγελία στην Αποκάλυψη θα πρέπει να μας προειδοποιεί να μη λάβουμε τέτοια θέση. Στο όνομα του Κυρίου μου σας προστάζω: “Βγάλε τα υποδήματά σου από τα πόδια σου, διότι ο τόπος επί του οποίου στέκεσαι είναι γη αγία.”» Testimonies, τόμος 5, 707–711.